

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Vajk Kálmán pártfogó ügyvéd által képviselt V. A. felperesnek, a Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala alperes ellen gondnok kirendelése tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében - amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a személyesen eljáró V. A.-né beavatkozott - a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. augusztus 30. napján kelt 12.K.21.630/2006/18. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 21., és Kfv.10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.K.21.630/2006/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A Legfelsőbb Bíróság a kirendelt pártfogó ügyvéd munkadíját 12.000.- /azaz tizenkétezer/ forintban állapítja meg, amelyet az állam visel.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

A felperes és az alperesi beavatkozó 1981. évben kötött házasságot. A házasságból V. és É. utónevű gyermekek születtek. A gyermekeket az alperesi beavatkozó gondozza. A felperes és az alperesi beavatkozó házasságát a bíróság részítéletével 2006. évben felbontotta. Az 1982. január 15. napján született V. utónevű gyermek autista, ezért őt a bíróság cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezte. Az alperes elsőfokú szerve határozatával az alperesi beavatkozót a gyermek részére gondnokul kirendelte, egyben a felperes ez irányú kérelmét elutasította.

Az alperes az 51.944-2/2006. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a gondnokság ellátására az összes körülmények figyelembevételével tartotta alkalmasabbnak az alperesi beavatkozót. A körülmények vizsgálatánál értékelte a szülők bontóperének irataiban fellelhető szakértői véleményt is, mely a felperesnél olyan tüneteket állapított meg, mely miatt a gyermeknevelésre alkalmatlan. A felperesnek ugyan gondozási kötelezettsége a gondnoki tisztt betöltése folytán nem keletkezik, de a szülői felügyeleti jog gyakorlásába is beletartozó képviselői és vagyonkezelési jog. Minthogy ezek a jogok és kötelezettségek a szülői felügyeleti jog gyakorlásába is beletartoznak, és a szakértői véleményből arra lehet következtetni, hogy erre a felperes nem alkalmas, ezért a gondnoki tisztt sem töltheti be. Ezzel szemben az alperesi beavatkozóval kapcsolatban alkalmatlansági körülmény nem merült fel.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését, és azt, hogy a megismételt eljárásban a gyámhatóság gondnokul őt rendelje ki, vagy a bíróság a többes gondnoki tisztséget betöltő határozathozatalra kötelezze a közigazgatási szervet. Eljárási hibákat kifogásolt, érdemben előadva, hogy megfelelő körülményeket ő és nem az alperesi beavatkozó tud gyermekének biztosítani.

A megyei bíróság a keresetet elutasította. Indokolása szerint eljárási szabályszegés nem terhelte az alperest határozata meghozatalakor. A gyámhatóság érdemi döntése meghozatalakor a határozat alapjául szolgáló tényeket, körülményeket kellőképpen feltárta, a beszerzett bizonyítékokat okszerűen mérlegelte. Eljárása során a gondnok kirendelés részletes szabályairól szóló 149/1997./IX.10./ Korm. rendelet /a továbbiakban: Gyer./ szabályait messzemenően figyelembe vette, és a gyermek érdekei szem előtt tartása mellett döntött a gondnok személye felől.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalára való utasítását kérte. Előadta, hogy az ítélet meghozatala előtti eljárásban a bíróság nem biztosította számára az egyenlő bánásmódot, megalapozatlan szakvéleményt vett döntésénél figyelembe, valamint keresetmódosítása tárgyában nem döntött. Jogszabálysértésként a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 1-5., valamint 58. §-ait, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 221. §-ának /1/ bekezdését jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálni kért ítéletet eljárási okok miatt támadja. Anyagi és eljárási jogszabálysértés miatt is van helye felülvizsgálati kérelem előterjesztésének a Pp. 270. § /2/ bekezdése alapján. Az eljárási jogszabálysértés miatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem akkor vezethet eredményre a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján, ha az eljárási szabálysértés kihatott az ügy érdemi elbírálására. Az ügyben a megyei bíróság nem sértette meg a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltakat, mert az ítéletének indokolásában részletesen megindokolta azokat a körülményeket, amelyekre a döntését alapozta. Az irányadónak elfogadott bizonyítékok mérlegelése körében a megyei bíróság azt vizsgálta, hogy az alperes helyesen alkalmazta-e a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény /a továbbiakban: Ptk./ 19/A. § /1/ és /2/ bekezdését, valamint a Gyer. 131. § /1/ bekezdésének a/ pontját, /3/ bekezdését, 133. § /1/ bekezdésének a/ és d/ pontját. A Ptk. 19/A. § /1/ és /2/ bekezdéséből fakadóan a gondnok kirendelésénél az arra alkalmas személyek közül a szülőket kell előnyben részesíteni, de a feltárt összes körülmények figyelembevételével kell a gondnok személyét meghatározni. Megállapította a bíróság, hogy az alperes a gondnok kirendelésénél a szülőket előnyben részesítve rendelte ki gondnokként az alperesi beavatkozót. A gyámhatóság megvizsgálta a gondnok kirendelésének okát, meghallgatta azon személyeket, akik a gondnok kirendelés kapcsán számba jöhetnek, és a bontóperi bíróság által beszerzett szakvéleményt is értékelte. A megyei bíróság az alperes ezen tevékenységeit eljárása eredményeként jogszerűként értékelte. A bíróság által felhasznált bizonyítékok mérlegelése okszerű volt, ezért a felperes felülvizsgálati kérelme az eljárási és az ebből fakadó anyagi jogszabálysértés tekintetében alaptalan.

Tévedett a felperes, amikor a Pp. 221. §-ára hivatkozott jogszabálysértésként, mert álláspontja szerint a bíróság kereseti kérelmét teljes mértékben nem bírálta el, mert az ítélet rendelkező részéből kitűnően a bíróság a felperes keresetét elutasította, ami természetesen a felperes minden kereseti kérelmére, és annak minden részletére kiterjed. Nem született tehát a kereset tárgyában hiányos határozat a bíróság részéről.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

A pártfogó ügyvédnek járó díjat a pártfogó ügyvéd és a kirendelt védő részére megállapítható díjról és költségtérítésről szóló 7/2002./III.30./ IM rendelet 5. §-ának /2/ bekezdése alkalmazásával határozta meg a Legfelsőbb Bíróság.

Budapest, 2008. október 14.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr. Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr. Darák Péter sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő